

til de danske Sukkerfabrikker + Neglen. Det forekommer mig ikke saa fuldstændig stemmende med den ærede Ordføres Hensigt, og jeg tror snarere, at den ærede Ordfører vilde kunne have fyldstgjort det Djiemed, som han siger, han har sat sig med Roven, dersom han holdt sig til sit oprindelige Forslag med Hensyn til Forholdet, saaledes, at der ikke var mere end $2\frac{1}{2}$ Dres Bestyttelse tilbage, medens den nu er nominelt 3 Dre og i Virkeligheden endel mere. Forudsatte vi, at det er $3\frac{1}{2}$ Dre, saa vil det ganske simpelt sige, at enhver stakfels fattig Landarbejder skal efter det nævnte Forslag betale 1 Dre mere for hvert Pd. Sukker til det rige Selvskab, de danske Sukkerfabrikker + Neglen. Den ærede Ordfører gjorde ogsaa et Par Bemærkninger mod min Anse over, at Flertallet har forandret Forholdet mellem Positionerne 228 og 229. Nu er Forfællen mellem dem som fra 4, 1 : 4, 5; efter Flertallets Forslag vil det blive som 2 : 3, det er altsaa selvfølgelig en megen større Forfælle, end der nu er, som der skal tages. Den ærede Ordfører bemærkede, at absolut taget var Forfællen ikke blevet meget større; ja det er ganske sandt, men den Slags Forhold kunne ikke tages absolut, de maa nødvendigvis tages relativt. Det er i Forfællen mellem de forskellige Sukkerforters Sukkerholdighed, det er begrundet i deres Raffineringsværdi. Men, tilføjede den ærede Ordfører, det har ikke saa meget at sige, hvilket Forhold man sætter der, efter som der nu ikke udføres hunderligt af det under Position 229, og andre Lande have endogsaa sat dem lige. Sa, var den ærede Ordfører gaaet den Vej, skulde jeg ikke have indvendt noget derimod. Jeg veed meget vel, at Tyskland sætter dem lige; jeg tror ogsaa, saa vidt jeg husker — jeg skal ikke sige det bestemt — at Sverige sætter dem lige. Og det kan man meget godt gøre. Naar man har disse Forbilleder for, at de kunne sættes lige, uden at træde den indenlandste Sukkerindustri for nær, er det urimeligt at gaa den modsatte Vej og etablere en Forfælle, som er mange Gange større, end den nu er. Mit Forslag eller bægge mine Forslag, saavel det principale som det subsidiaire, gaa ud paa at bringe det nuværende Forhold til Vej, efter som jeg ikke fra nogen Side har hørt eller læst, at der er anført noget for, at Forholdet burde forandres. Jeg veed vel, hvorfra den ærede Ordfører har faaet Tanken. Han har faaet den fra Slutningen af § 1 i det Lovforslag, som er under Behandling oppe i Landstinget, men hvis jeg tør stole paa, hvad jeg har læst i et kjøbenhavnsk Blad, tror jeg, vil hele denne Slutning af § 1 falde bort. Naar det

kommer til os, vil det kun være en Fortids-tanke, som aldrig kommer til at foreligge for os fra Regeringens Haand. — Jeg skal hermed forlade den ærede Ordfører. Den ærede Ordfører har lige overfor mig talt igennem det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling), og stont jeg ikke vilde have fundet det fornødent at bestæftige mig saa meget med det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds, dersom han havde talt paa sine egne Vegne, dersom han som sædvanlig havde staaet som Ordfører for Højremindretallet her i Tinget, nodes jeg selvfølgelig nu, da hans Udtalelser maa betragtes som Udvalgets Flertals officielle Svar til mig, til at gaa dybere ind paa, hvad han har sagt. Det ærede Medlem be- gyndte sine Bemærkninger til mig med en Indsigelse imod, at den Beregning, jeg havde anstillet, af det bagerste Ulforsbrug her i Danmark, skulde være rigtig. Som sagt, det bagerste Ulforsbrug havde jeg anslaaet til 700,000 Tønder om Aaret, men derom sagde det ærede Medlem, at han ikke vidste, hvor jeg havde det Tal fra. Men jeg tror dog, at jeg i forrige Samling under Ulfors og Brændevinslovens Behandling saa vel som under denne Sags 1ste Behandling i denne Samling har tydelig meddelt hele min Beregning. Dertil kunde jeg, altsaa henvise det ærede Medlem. Da der imidlertid dog er kommet Indsigelse derimod, skal jeg gentage det i Hovedtrækkene. Regeringen anslaa Ulforsbruget til fem Hundrede og nogle og trestindstyve Tusinde Tønder. Men herfra er undtagen dels en Del store Bagerst- ølbruggier, hvoraf tre store i Kjøbenhavn, dels en Del blandede Bryggerier, og dels er heri ikke medtaget de Ulforter, som isølge det af Regeringen forelagte Lovforslag ikke skulde svare Skat, da de ikke ere Bagerstøl. Naar der tages tilstrækkeligt Hensyn til alle disse Momenter, tror jeg, at det ikke er for højt at anslaa Ulforsbruget i 1888 til 700,000 Td. Men, siger nu det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling), Aaret 1888 kan ingen- lunde lægges til Grund, det var et ekstraordinært Aar, da havde vi Udstillingen, og da blev der druffet meget Ulfors. Det kan gerne være. Smidlertid, naar man ser hen til, hvorledes Ulforsbruget stadig stiger, fore- ligger der ikke noget bestemt om, at Stig- ningen fra det foregaaende Aar til 1888 har været større, end den har været i en Aar- række langt tilbage fra det ene Aar til det andet. Og naar man veed dette, er man berettiget til at sige, hvad jeg har sagt i Betænkningen, at Ulforsbruget maa antages at være adskillig større nu. Endelig bemær-